

SUPERSVEST BUDUĆNOSTI

SAMADI

Muni Sadu

Prevod s engleskog:
Ivan Đolić

Beograd
septembar 2024.

Naslov originala:

Samadhi
The Superconsciousness of the Future
by Mouni Sadhu

Copyright © Aruna, 2024

Bez dozvole izdavača, zabranjeno je korišćenje
materijala kako u celini, tako i u delovima

Izdavač: ARUNA, Beograd

Urednik: Aleksandar Veličković

Plasman i distribucija: 064 15 77 045

Internet knjižara: aruna.rs

Štampa: „Zuhra“, Beograd

Tiraž: 200 primeraka

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

24-285.54

САДУ, Муни, 1897-1971

Samadi : supersvest budućnosti / Muni Sadu ; prevod s engleskog Ivan
Đolić. - Beograd : Aruna, 2004 (Beograd : Zuhra). - 222 str. ; 17 cm

Prevod dela: Samadhi / Mouni Sadhu. - Tiraž 200.

ISBN- 978-86-6052-035-9

a) Самади

COBISS.SR-ID 151928585

SADRŽAJ

DEO I	
Priprema	7
Poglavlje I Definicija i ciljevi Samadija	9
Poglavlje II Supersvest i razvijanje čovekovih suptilnih čula	14
Poglavlje III Ezoterične teorije o višim svetovima	19
Poglavlje IV Različiti oblici razvijanja sedišta svesti u čoveku	26
Poglavlje V Savremena psihologija i njene metode	33
Poglavlje VI Dve staze pred nama	36
Poglavlje VII Šta uzrokuje ekstazu	47
DEO II	
Prag i prvi koraci	51
Poglavlje VIII Ispravnost u delima i namerama	53
Poglavlje IX Izgradnja unutrašnjeg utočišta	68
Poglavlje X Svet i „Ja“	77
Poglavlje XI Unutrašnja snaga	85

Poglavlje XII Veliki zakon odricanja	94
Poglavlje XIII Zakon transformacije	104
Poglavlje XIV Zakon ravnoteže u svesti	112
DEO III Na stazi	123
Poglavlje XV Spoljašnje i unutrašnje smetnje postignuću	125
Poglavlje XVI Porazi i padovi	145
Poglavlje XVII Motivaciona snaga nade	150
Poglavlje XVIII Neprijateljske sile na stazi	161
Poglavlje XIX Izlazeće Sunce Samadija	174
Poglavlje XX Otkriće i vaskrsnuće Večnog Principa u čoveku	188
Poglavlje XXI Poslednja upozorenja na stazi	198
DEO IV Postignuće	207
Poglavlje XXII U Sferi Punog Svetla	209

Poglavlje VI

Dve staze pred nama

Stih 80.: „Oslobođenje može da postigne samo onaj ko je slobodan od okova želja, koje je teško savladati. Niko drugi, čak i ako je dobro upoznat sa svih šest sistema filozofije, ne može dostići oslobođenje.“

Samo izuzetno evolutivno napredni muškarci dolaze na ovaj svet obdareni Supersvešću ili Samadijem. Čak ni oni ga ne iskušavaju odmah po fizičkom rođenju, već obično nakon perioda adolescencije. Istorija ne beleži nijednu ženu koja je dostigla Samadi u mladosti.

Tako je bilo sa Hristom i Maharšijem. Međutim, čitalac je, kao i pisac, prirodno najzainteresovaniji za sopstveni slučaj, to jest svoju trenutnu inkarnaciju, što je jedino i ispravno. Kako god bilo, mi nismo rođeni sa Supersvešću kao urođenom osobinom. To znači da ako neko želi da je stekne, mora da uloži sasvim određene napore u tom pravcu.

To bi bilo nemoguće kada ne bismo znali mnoge stvari o predmetu naših nastojanja. U ovom poglavlju, naslovljenom „Dve staze pred nama“, upoznaćemo se sa pozitivnim osobinama i uslovima koji nam daju izgleda za uspeh, kao i sa negativnim koje onemogućavaju postignuće. Možemo razlikovati tri osnovna tipa ljudi: A, B i C

Prvi i treći tip imaju samo jednu moguću stazu, ali drugi stoji pred dvema stazama i dok ne postigne cilj, primoran je da korača obema. Koje su to dve staze?

a) Osvrnite se oko sebe. Čemu u ovom svetu teže mase ljudi? Da li znaju nešto o Samadiju i da li ga traže? Naravno da ne. Nemoguće je detaljno da se opišu sve želje koje danas obuzimaju čovečanstvo, ali to može da se učini u širokim crtama. Ako postoje izuzeci (a oni su neizbežni), oni neće uticati na opšta pravila koja ćemo sada da postavimo.

b) Kada se detinjstvo okonča, svako shvata da život počinje da traži izvesna rešenja za mnoge probleme u vezi sa fizičkim opstankom. Možemo to ukratko da nabrojimo. Ako nije bogat od rođenja, čovek mora da potraži sredstva za život i izdržavanje. U to spadaju i naši obrazovni naponi, ponekad obojeni „željom za znanjem“. U mladosti seksualni život igra značajnu ulogu. Zatim dolazi želja da se uspostavi neka čvrsta materijalna osnova, ili da se zasluži časti, visoke veze itd. Kada u poznim godinama nastupe bolesti, borba s njima može da okupira poslednje godine čovekovog života. Tačno je da nekolicina ima neke idealističke želje, obično nejasne i uvek povezane sa vrstom zvanom „homo sapiens“.

Sve to ima zajedničku crtu: egoizam, ili delovanje direktno ili indirektno koje se tiče ego-individualnosti onog koji dela. Tada čovek jeste ili nije zadovoljan svojim ličnim postignućima, srećan je ili nesrećan, ali sve u njemu se nepromenljivo kreće oko vidljivog, opipljivog, materijalnog sveta.

Na tom nivou razvoja ljudi imaju samo jedan put - materijalno postojanje od rođenja do smrti. Ovo poslednje se smatra kao najveće, ali neizbežno zlo. Ovaj put ne dozvoljava čoveku nikakva onostrana traganja za drugačijim vidom života, recimo svesna nastojanja da se razvije svest izvan uskih ograničenja ego-života u materiji. Zbog toga, kod ove kategorije ljudi, pitanje Samadija ne može da se uzme u obzir jer su uniformni u svom materijalizmu i još ne osećaju nikakvu dualnost.

Kod njih filozofska koncepcija jedinstva u ciljevima poprima najniži oblik, nasuprot trećoj kategoriji visoko razvijenih, potpuno produhovljenih pojedinaca, koji predstavljaju

retke izvore svetlosti u tami duhovne noći. Ti ljudi takođe imaju samo jedan put, ali on je dijametralno suprotan životnom putu prve kategorije koji smo upravo opisali. Govorićemo o tim različitim oblicima jedinstva nakon što analiziramo sledeću, drugu klasu.

c) Kada čovek postane nezadovoljan životnim smerom karakterističnim za kategoriju A, u njegovom umu se javljaju suštinska pitanja. Ona generalno poprimaju sledeće oblike: „Gde je početak života? Koji je cilj života? Šta dolazi posle smrti? Koji su razlozi postojanja ljudske vrste na ovoj planeti? Kakvi odnosi postoje između mikrokosmosa (čoveka) i makrokosmosa (univerzuma)?“ i mnoga druga slična pitanja koja je teško nabrojati.

Sva ona imaju zajedničku tačku: ti problemi prevazilaze uski ego-život. Neki ljudi prividno pronalaze odgovore u svojim religijama, i tada prestaju da tragaju nezavisno, oslanjajući se na dogme i objašnjenja data u njihovim crkvama. Ostavićemo tu grupu po strani, jer oni nisu aktivni u duhovnom traganju, verujući da su pronašli svoj pravi put. To je samo njihova stvar.

Međutim, postoje oni koji nisu zadovoljni nekim gotovim rešenjima i počinju da tragaju za sebe, pokušavajući da iskuse ono o čemu su čitali - viša stanja svesti koja se nalaze iza fizičkog i drugih planova. Ponekad takvi tragaoci naiđu na ideju Supersvesti - Samadija - i slede je. Tako nastaje drugi tip ljudi, tragalac za duhovnom istinom i duhovnim životom, uprkos činjenici da još uvek boravi, bar delimično, posredstvom svog tela, u gustom materiji. Ako je takav slučaj sa vama, onda ste već odvojeni od grupe A koja ima samo jedan cilj - materijalni život. Sasvim je očigledno da ne možemo da tražimo tragaoc za Samadijem u prvoj grupi.

Tragaoci dolaze iz grupe B i njima ćemo da se posvetimo u ovom delu poglavlja.

Tada tragalac (kako ćemo označiti čoveka iz druge grupe) prima tračak unutrašnjeg svetla i počinje da shvata da ne može da veruje svojim smrtnim delovima koji nisu postojali pre njegovog rođenja i neće postojati posle smrti. Dovoljno je mudar da se više ne hrani „agnostičkom“ idejom uništenja njegove svesti-Sopstva sa fizičkim telom. Moguće je da on već, nemajući do sada nikakvog neposrednog iskustva besmrtne istine postojanja (što dolazi kasnije), intuitivno oseća gde se nalazi utočište. Jer karma mu obično, na tom stupnju, dozvoljava da stupi u kontakt sa pogodnim duhovnim učenjem, ili čak, u veoma retkim slučajevima, sa samim živim učiteljem, ako je takvo biće u to vreme prisutno na planeti u fizičkom telu.

Ali, obično je izvorno napisano ili usmeno prenošeno učenje, plus ponekad saradnja sa naprednim učenicima istog gurua, usud aspiranta. Ovaj korak često donosi mnogo entuzijazma i sreće, pojačane do vrhunaca na kojima se javljaju bljeskovi blaženstva. Mislim da je Sila vodilja veoma mudro uređila ovo, jer je staza sama po sebi vrlo trnovita, pošto se karma mora brzo iskupiti da bi se čovek više oslobodio za predstojeći težak duhovni rad, neometan karmičkim dejstvima i preprekama.

Tako, inicijalne ekstaze pružaju prvo suštinsko pomeranje napred, što će u većini slučajeva biti dovoljno za ceo život. Sećanje na to blaženstvo daje učeniku utehu u teškim vremenima, omogućavajući mu da ostane celovit pod udarcima sudbine.

Ove okolnosti su dobro poznate svima koji stupe na Stazu. Ja sam to iskusio mnogo godina pre nego što sam sreo Učitelja u njegovom fizičkom telu, to jest primio njegov stalni *daršan*. To blaženstvo obično dođe neočekivano, a ne kada bismo želeli da ga imamo. „*Spiritus flat ubi vult*“ ostaje istinski aksiom u duhovnom traganju.

Tokom dugih putovanja autobusom po dalekoj Latinskoj Americi, to unutrašnje čudo bi ponekad samo od sebe došlo u večernjim satima, donoseći neuporediv mir i neizmerno bla-

ženstvo. Normalna svest nije bila nimalo pomućena i nije bilo vizija: to je bio najbolji dokaz stvarnosti tih prvih uvida u Supersvest, kako je podučavao učitelj Maharši. Trajalo bi od pet do petnaest minuta, retko duže, i nije uticalo samo na onog ko je to doživljavao, već i na okolinu na zaista mističan način. U poglavlju XLVII „U danima velikog mira“ piše:

„Interesantno je primetiti da to stanje ima svoje sopstveno polje izuzetno suptilnih i snažnih vibracija. One utiču na našu okolinu i možemo lako da posmatramo njihov efekat na ljudima kada imamo makar i nepotpuno iskustvo tog stanja. Kada, dok smo na samom pragu zore Samadija (početak), razgovaramo s drugima ili kada se samo pojavimo dok smo u potpunom Samadiju (finalna faza), možemo da primetimo da se ljudi, verovatno nesvesno, nekako drugačije ponašaju i obraćaju nam se drugačijim tonom nego obično, iako spolja ne mogu da vide ništa osim naše uobičajene 'normalne' pojave. Ipak, svako ima svoj sopstveni Samadi, u latentnom stanju duboko u svojoj suštini, što će se jednoga dana otkriti. Tako ta 'uspavana' klica duha odgovara na vibracije probuđenog duha.“

Takav je početak. A sada dolazi na red naslov ovog poglavlja - „Dve staze pred nama“, jer ćemo od ovog trenutka prestano da živimo na raskrsnici. To znači da će, sa znanjem o potpunoj superiornosti nematerijalne, duhovne svesti u sebi, učenik prestano biti u konfrontaciji sa karmičkim elementima trenutne inkarnacije, što, jasno, donosi razočarenje, gorčinu, ponekad čak dovodi do očaja. Ali uzalud! Prava staza ne može da bude izgubljena. Može da potamni, ako nismo dovoljno mudri i dozvolimo iluziji vidljivog i čulnog sveta da stekne prevlast, ali na kraju će se grešni sin vratiti svom duhovnom ocu, kao što je divno opisao Hristos ili objasnio Maharši: „*Ko jednom stupi na stazu ne može da je izgubi, baš kao što i plen koji padne u tigrove čeljusti nikad ne može da pobegne.*“

Hteo bih na to da podsetim sve one koji tumaraju na raskršćima postignuća, da bi ponovo stekli svoj mir kada čuju

reči Učitelja. Čovek će se, tada, suočiti sa najneobičnijim okolnostima.

Zbog njegovog novog stanovišta okolina može da postane neprijateljska prema njemu, što će prouzrokovati da on više ne mari za neke vidove svetovnog života. Prijatelji mogu da ga iznevere i ljudi mogu da ga omalovažavaju bez nekog jasnog razloga. Ali znaj! Princ ovog sveta ne prašta onima koji pokušavaju da pobegnu iz njegove vlasti. Čovek mora da se suoči s njim i pobedi, ili da padne za period vremena poznat kao „duhovno pomračenje“. Oni koji padnu, ponekad budu grešne duše tokom mnogih inkarnacija. Ipak, vraćaju se sa raskravljenim stopalima i srcima, i uvek se vrate do tačke na kojoj su dezertirali. Nećemo više da kopamo po ovoj temi, zatvarajući problem zaključkom: cena greške je visoka.

Štaviše, teret iskušenja ne dolazi od aktivnog uplitanja neprijatelja, već od svakodnevnog života kada smo suočeni sa naizgled nevažnim problemima koji, međutim, moraju da budu rešeni u skladu sa novom svešću koja sviće u nama.

Ovde se namerno uzdržavam da govorim o Samadiju, ostavljajući to za kasnija poglavlja u III i IV delu ove knjige, kada će učenik biti bolje pripremljen da se suoči sa krajnjim problemom života.

Ali, može se dati par primera:

(a) Treba li da uzvratimo istom merom onima koji nas povređuju? Na ovom stupnju mi smo, kao što je ranije rečeno, na raskršću dva puta. Jedan pripada svetu, drugi duhu. Tako ću dati očigledno rešenje u dva oblika:

1. Ne svetite se nikad, već pre izbegavajte prestupnika.
2. Okrenite i drugi obraz napadačima, kao što je učio Hristos. Koje će od ova dva rešenja biti vaše? Niko vam to ne može reći, osim vas samih. To važi i za sledeće primere.

(b) Šta treba preduzeti ako vaša okolina ili čak porodica pruži aktivan otpor, ili smetnje, vašem novom načinu života?

1. Staza će biti čuvana kao tajna od svih, osim za Učitelja i njegove učenike. To je uglavnom unutrašnja staza. Lakše je sprečiti poteškoće nego se kasnije boriti s njima.

2. „Caru carevo, a Bogu Božje.“

(c) Šta treba učiniti kada nas snađu čulna iskušenja, osećamo se posramljeni i plašimo se da ćemo im podleći?

1. Kada si napadnut nečistim silama čitaj duhovna dela. Meditiraj o uzvišenim stvarima koje te inspirišu. Koristi direktna sredstva za odbranu (vidi „*Koncentracija*“ II i IV deo).

2. Seti se „Ko si ti?“, (pročitaj poglavlja XXXIV i XLVIII „U danima velikog mira“).

* * *

Sledeća vrsta smetnji potiče od uma. Teoretski, učenik zna da su on i njegov um dve različite stvari, ali praktično, to znanje ne znači ništa manje do imati potpunu vlast nad misaonim procesom, što se dešava tek na kraju staze, neposredno pre nego što se postane učitelj. Zato je dvostruka staza, koja tome prethodi, ispunjena borbom za ovladavanjem umom. Um koristi nebrojene trikove da bi prekinuo pažnju onome ko želi njime da zagospodari. Javljaju nam se pitanja koja, kada se ispravno analiziraju, ispadaju isprazna, nepotrebna i često nerešiva. Najuobičajeniji tip je povezan sa beskrajnim „zašto“. Zašto je ova stvar takva, a ne neka druga? Zašto ima prepreka na stazi? Zašto ne možemo odjednom da stignemo do kraja staze?

Možete, za sebe, da pronađete dalji razvoj ovih „zašto“. Ali mudar čovek ih sve skupa odbacuje koncentrišući svoju pažnju na bitan rad svog razvoja umesto da traga za relativnim znanjem, jer zna da će sva pitanja da nestanu kada postigne mudrost.